Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII nr. 62 (518) * miercuri 1 august 1956 * 4 pag. 15 bani

TOBELE BAT, goarnele sună...

Veștile vin și vin... Se răsfrînge din fiecare, ca din oglinjoara fermecată a poveștii, cîte o frîntură din seninul și bucuria acestei vacanțe. Cu fiecare dimineață, în taberele zeci și zeci, semănate prin țară, zvonul de argint al goarnei, răpăitul tobei, deschid cale altor clipe frumoase. Vin veștile mereu. Din munți, de pe coasta mării ori din sătucul bunicilor. Toate aduc cuvînt despre priceperea copiilor în a-și împlini bine timpul, despre voioșia lor. Frumoasă e vacanța pionierească!

* * *

In vacanță

Nu mai sună clopoțelul
Și tăcută-i toată școala,
Dispărut-au ca prin farmec
Veselia, zbenguiala.

Sub o streașină de-alături
Și-are cuib o păsărică,
Iar în cuib fac puii zarvă:
Mama-i dusă și li-i frică.

Iat-o, vine! — Un pui întreabă
Dîndu-și mare importanță:
— Știi unde-s copiii, mamă?
— Cum să nu?! Sînt în vacanță!

Dumitru LESOVICI
Tulcea

CE AM AFLAT LA RADULEȘTI

Dimineața pionierii au pornit în excursie de-a lungul rîului. Spre prînz, puteai să-i vezi întorcîndu-se cu brațele pline de spice. In numai cîteva ore adunaseră 12 snopi, pe care i-au adus la aria tineretului.

In altă zi au mers la G.A.S. Aici a fost și mai plăcut, pentru că au dat ajutor la culesul caiselor. (Bineînțeles că le-au și gustat). Au cules atunci peste 1.000 kg. și au promis că vor mai veni.

Pionierii din Răduleşti au grijă și de lotul școlar. Cu roadele obținute de pe el se vor prezenta la toamnă la expoziția agricolă raională.

Marin GURAN
activist, raionul U.T.M.-Snagov
regiunea București

Mici poștași

Intr-un colț al camerei pionierilor stă Sandel. Pe fața lui se vede că a luat o hotărîre.

— „Știți ceva? — spune el deodată — Eu voi face pe poștașul. Sînt la noi 00 de copii care nu primesc ziarul. In cîteva minute s-a și format o echipă de poștași: Constantin Alexandru, Angela Milan și Teodorescu Alexandru. Ei au înființat un „centru de difuzare a presei" și și-au luat ca ajutoare cîte trei „difuzori". A doua zi și-au început activitatea. In fața lui Teodorescu însă s-a ivit altă problemă: dacă nu-l găsește acasă pe abonat? Dar s-a rezolvat și asta: îi va pune ziarul pe pragul casei și-i va lăsa un bilețel. Ca să știe despre cine e vorba, va scrie: „Pe aici au trecut micii poștași — Sandu.

Niculae Crețu
activist raional U.T.M. Tulcea

BUNICII AU FOST BUCUROȘI

Cîteva zile din vacanță mi le-am petrecut la bunici, la Mizil. Le-am dat și eu ajutor, în treburile gospodărești, dar mai ales bunicii, la bucătărie. In restul timpului m-am îndeletnicit cu lucrul de mînă, am citit și m-am jucat cu prietenele mele. N-am uitat însă să mai și învăț pentru examenul de admitere. Cît am stat acolo, bunicii au fost foarte bucuroși și le-a părut rău cînd am plecat.

Eugenia ILIESCU
București

DRAGĂ REDACȚIE

Primește veștile noastre de pe drum! Acum ne aflăm la Lacul Roșu. E foarte frumos pe aici. Munții înalți, stîncoși, sălbatici, acoperiți cu verdeața pădurilor de brad, mai încolo Cheile Bicazului, Ceahlăul... totul e încîntător! Aparatul nostru de fotografiat a prins imagini pline de poezie. Dar să vă spunem pe unde am mai trecut. Ajunși la poalele Rarăului, am pornit să-i cucerim înălțimile. Ghid ne-a fost albia Izvorului Alb, al cărui susur se împletea cu cîntecul nostru.

...Clujul. In Grădina botanică sutele de exemplare de plante exotice ne-au reținut ore în șir. Seara am fost la Operă.

A doua zi am pornit spre Tg. Mureș, apoi la Gheorghieni și de aici la Lacul Roșu, de unde vă scriem. Acum vom porni spre Bicaz...

Cercul de foto-reporteri
Casa pionierilor — Galați

UN FOC DE TABĂRĂ

Ce frumos e în jurul focului de tabără! Eu am participat la multe, dar la fiecare am fost emoționată. Chiar acum, de curînd, noi am organizat un foc de tabără. In jurul lui am dat și un program artistic. Cercul dramatic a fost la înălțime. A prezentat recitări, dialoguri, iar noi toți ceilalți am cîntat în cor. La focul nostru de tabără am avut și oaspeți. Seara aceea a fost una dintre cele mai plăcute din vacanță.

Sabina NICA
Caracal

In vizită

E o zi senină, însorită, o zi de vacanță. Aproape toți pionierii orașului nostru sînt strînși în curtea taberei orășenești. Astăzi va fi o zi plăcută și interesantă pentru noi, fiindcă vom face o vizită la fabrică. ... De departe zărim coșul înalt al fabricii. Ajunși acolo, muncitorii ne întîmpină bucuroși. La început credeam că nu vom avea de văzut decît cărămidă, dar constatăm că ne-am înșelat. In fabrică e mult mai interesant. Cuptoarele mari în care arde cărămida ne impresionează. La presa electrică și la cea de mînă vedem lucrînd multe fete tinere, dar tare harnice...

Vizita aceasta ne-a dat prilejul să învățăm lucruri noi și folositoare.

Mariana Pascu — Cîmpulung-Muscel
regiunea Pitești

CÎTEVA ORE LA CERCURI

Activitatea în cercuri e foarte interesantă și pe copiii noștri îi pasionează. Am să vă povestesc puțin despre cercul tinerilor naturaliști și cel al mîinilor îndemînatice.

...Sîntem în laborator. In jurul meselor stau pionierii. Cu mare atenție ei cercetează, fac disecții pe păsările vînate, primite de la filiala de vînătoare. Iată acolo un cobai cloroformizat a rămas cu ochii la cioara de lîngă el, iar un pisoi și o veveriță își așteaptă rîndul. Pionierii le injectează substanțe chimice, le împăiază și încet, animalele parcă prind din nou viață. Bineînțeles că aceasta se datorește mîinilor meștere care le împăiază. Cîteva din aceste păsări le-am dăruit unei școli din raionul Cîmpeni.

E tot atît de interesant și la cercul de legătorie. Pionierii și-au legat cărțile, caietele și 60 de volume din bibliotecă.

Viorel PALAGESIU
Director, Casa pionierilor Năsăud

ŞTEFAN LUCHIAN

Autoportret (ulei).

S-a scurs aproape o jumătate de veac de la moartea lui Ştefan Luchian — unul din marii maeştri ai picturii romîneşti. Operele lui nemuritoare sînt fala expoziţiilor noastre; în culorile aşternute de el, respiră viaţa. Tablourile lui sînt mai strălucitoare decît aurul. Anii le privesc, se pleacă înaintea lor cu smerenie şi se depărtează fără să le ştirbească din frumuseţe, fără să le umbrească cu colb.

Omul ocupă un loc de seamă în opera lui Luchian, care îşi alege ca model pe omul de rînd, simplu, umilit.

Printre alte lucrări de seamă, Luchian ne-a lăsat tablouri în care este înfăţişată o parte din drama zguduitoare a ţăranului romîn din vremea sa. In compoziţia „La împărţitul porumbului", pictată în 1905, apare pentru prima oară în istoria picturii noastre mulţimea ca erou principal al unei compoziţii sociale. Impresionant este acest tablou în care mulţimea cu ochi flămînzi porneşte să-şi primească porumbul pentru care va fi nevoită să muncească în schimb, fără simbrie, toată vara următoare. Deşi bolnav în perioada represiunilor ce-au urmat răscoalei ţărăneşti din 1907, Luchian găseşte tăria să schiţeze patru lucrări pe tema răscoalei.

A arătat astfel de partea cui este el, ca artist şi cetăţean; de partea femeii care-şi găseşte, printre leşurile celor ucişi fără milă, trupul sfîrtecat al omului cu care a tras o viaţă întreagă la jugul sărăciei; de partea ţăranilor duşi între baionetele jandarmilor pe drumul fără întoarcere (Sfîrşit 1907).

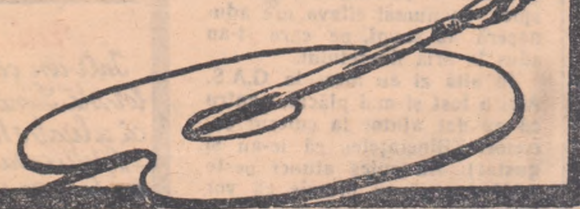
Silit să ducă o viaţă de mizerie, să lucreze în frig, la lumina puţină, la 33 de ani este ameninţat de orbire şi de paralizie. Timp de 15 ani, artistul luptă împotriva bolii care vrea să-l ducă la neputinţă. Pînă la ultima clipă a vieţii, lucrează, pune să i se lege pensula de degete, cutreieră hurducat de căruţă zeci de kilometri pentru a-şi alege oamenii şi locurile pe care să le picteze. Cine erau vinovaţii care-l împingeau spre prăpastie? Mai marii conducători ai destinelor ţării, tămîiaţi de ziare, numiţi „luptători conştiincioşi, caractere nestrămutate, cinstiţi şi altele, cînd locul lor ar fi fost la puşcărie"*).

Abia în zilele noastre, pictorului Luchian i se dă adevărata preţuire.

Ne bucurăm că avem cinstea să fim contemporani poetului Tudor Arghezi, care a fost unul din prietenii artistului şi care astăzi, pios, îi reîmprospătează cu fiecare prilej memoria, vorbindu-ne despre el cu slove de aur.

Elena DRAGOS

*) Din scrisoarea adresată de artist lui C-tin Mille (7 august 1909 — Moineşti).

Suezul — canal egiptean

Suez... Cine nu cunoaşte marea însemnătate a acestui canal care, unind între ele trei continente, scuteşte navigatorilor un ocol de mii de kilometri — înconjurul Africei...

Iată că, în zilele acestea, numele canalului Suez se află mai mult ca oricînd pe buzele tuturor. Aceasta pentru că la 26 iulie, guvernul Egiptului a hotărît naţionalizarea companiei Canalului Suez. Marea arteră de circulaţie a trecut astfel în stăpînirea statului egiptean. Unii din voi vor fi poate miraţi şi vor spune: „Bine, dar Suezul a trecut dintotdeauna pe pămînt egiptean!" Aşa e, însă nesăţioasa poftă de cîştig a imperialiştilor a răpit ani mulţi în şir acest drept al egiptenilor. Dar mai bine ascultaţi istoria Suezului... Ea începe de mult, poate de acum 2000 de ani, cînd faraonul Nechao a pus să se sape un canal navigabil primitiv între Mediterana şi Marea Roşie. Mai apoi, de teama năvălirilor duşmane, canalul faraonului a fost însă astupat. Abia mult mai tîrziu, peste veacuri, după ce multe minţi luminate răspîndiseră ideea tăierii unui nou canal, capitaliştii francezi au luat această iniţiativă. Au luat-o fiindcă vedeau în ea cîştiguri fabuloase. Construcţia a fost făcută cu greutăţi neînchipuite. Peste 20.000 de felahi egipteni au pierit acolo. Primul convoi de 68 de vase a trecut prin Suez la 17 noiembrie 1869.

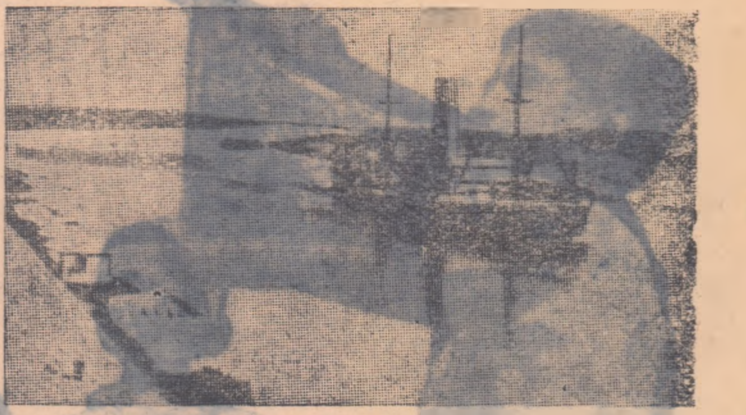
Incepînd de la 1875, capitaliştii englezi au pus mîna pe o parte din proprietatea canalului. Astfel, Suezul a devenit o societate anglo-franceză, care a adus cîştiguri mari statelor imperialiste şi în special Angliei. Pe aici au fost cărate imensele bogăţii jefuite din Asia. Cu vremea, Anglia a transformat Suezul într-o importantă bază strategică şi militară.

...Dar, rînd pe rînd, popoarele împilate ale lumii îşi scutură jugul. In anii din urmă, poporul egiptean a pornit şi el lupta împotriva dominaţiei colonialiste şi a obţinut succese însemnate pe acest drum. Cu cîteva săptămîni în urmă, trupele engleze de la Suez au fost evacuate. Iar acum, canalul a trecut în stăpînirea Egiptului. Suezul nu mai e o sursă de cîştig şi o bază militară a imperialiştilor!

★

Vedere a unei porţiuni din Canalul Suez. (Canalul măsoară în lungime 161 km. şi e lat de 150 m.)

★

EPIGRAME

Unei pioniere foarte mofturoase la mîncare:

Nimic nu-i place! E-n zadar.
Nici felul doi, nici felul trei!
Nu-i vinovat vreun bucătar,
Ci e de vină... felul ei!

Unui pionier superstiţios:

Intr-un picior văzînd că sare,
L-am întrebat: „Ce ai? Te doare?"
Şi îmi răspunse înţeleptul:
— Nu! Vreau să... calc mereu cu dreptul!

Sadi RUDEANU

Luna lui „GUSTAR"

A opta lună a anului, numită „august" în amintirea primului împărat roman, Octavian August, care a domnit la Roma pe vremea celor mai mari poeţi latini Horaţiu, Virgiliu şi Ovidiu, mai e numită de poporul nostru şi „gustar", pentru că în această lună se pot mînca cele mai multe fructe. De asemeni, ea mai poartă numele „măsălar", întrucît această epocă a anului se termină cu secerişul holdelor.

Din cauza aerului cald şi mai prăfuit decît în alte luni, nopţile cu lună plină din august sînt cele mai frumoase, pentru că discul lunar apare mai mare ca oricînd. Cele mai mari dimensiuni le are luna la răsăritul ei, în Bărăgan. Să urmărim şi anul acesta răsăritul lunii în nopţile de la 18 la 26 august.

Tot în august mai sînt şi multe căderi de stele şi cele mai numeroase le puteţi vedea în nopţile de la 9—16 august, cînd aceste „stele filante" cad din grupul stelelor numite Perseide; în nopţile de 7—12 şi 21—23 stelele cad din alt grup, numit „Constelaţia Dragonului".

Dar ne-am luat cu cerul şi am uitat de vreme. Şi, cînd nu e vremea bună, nu se mai vede nici lună, nici stele şi îţi piere cheful, dacă îţi mai şi aduci aminte că august e ultima lună de vacanţă.

In august vom avea o vreme nestatornică, destul de călduroasă în Cîmpia Dunării şi răcoroasă în nordul Ardealului şi Moldova. In zona de munte, în Transilvania şi Moldova, ploile vor fi mai numeroase decît în partea de sud a ţării. Mai toate dimineţile vor fi însorite şi frumoase.

In primele 6 zile timpul va fi cald şi frumos, apoi între 7 şi 12 august vremea devine schimbătoare, cu cer noros după amiază, cînd se formează nori de furtună, din care vor cădea ploi repezi, însoţite de descărcări electrice. In munţi se răceşte binişor, iar pe vîrfurile lor ploaia se transformă în lapoviţă. Vremea se face din nou frumoasă şi caldă, cu cer senin dimineaţa şi trecător noros după amiază. Cîteva ploi de scurtă durată şi izolate cad în jurul lui 15 august. De la 18 la 26 august, deşi timpul e călduros, cerul se înnorează mereu, mai ales în Ardeal, Moldova şi regiunea de munte. Vor cădea ploi mai abundente la începutul şi sfîrşitul acestei perioade aproape în toată ţara. In unele locuri aceste ploi vor fi puternice, fiind însoţite de vijelii şi numeroase tunete şi fulgere. In zilele de 24 la 26 temperatura aerului începe să scadă în mod simţitor în toată ţara şi vîntul se înteţeşte. După 26 august vremea devine iarăşi frumoasă şi caldă, cu cer variabil, mai mult senin. Cîteva ploi trecătoare mai cad în nordul ţării în zilele de 28 şi 31 august.

In această lună pionierii pot face multe lucruri utile. Plantarea căpşunilor se face acum, în august, dacă dorim recolte bogate la anul, iar pentru aceasta căpşunile trebuie udate bine după plantare. In vie se scurtează lăstarii lungi, se înlocuiesc aracii rupţi, se sapă şi se copceşte a doua oară; se începe combaterea omizii păroase a dudului şi a păduchelui de San Jose; se controlează culturile de cartofi pentru combaterea râiei negre şi a malariei. Şi, în sfîrşit, lucrul cel mai plăcut pentru toţi... începe culesul fructelor coapte.

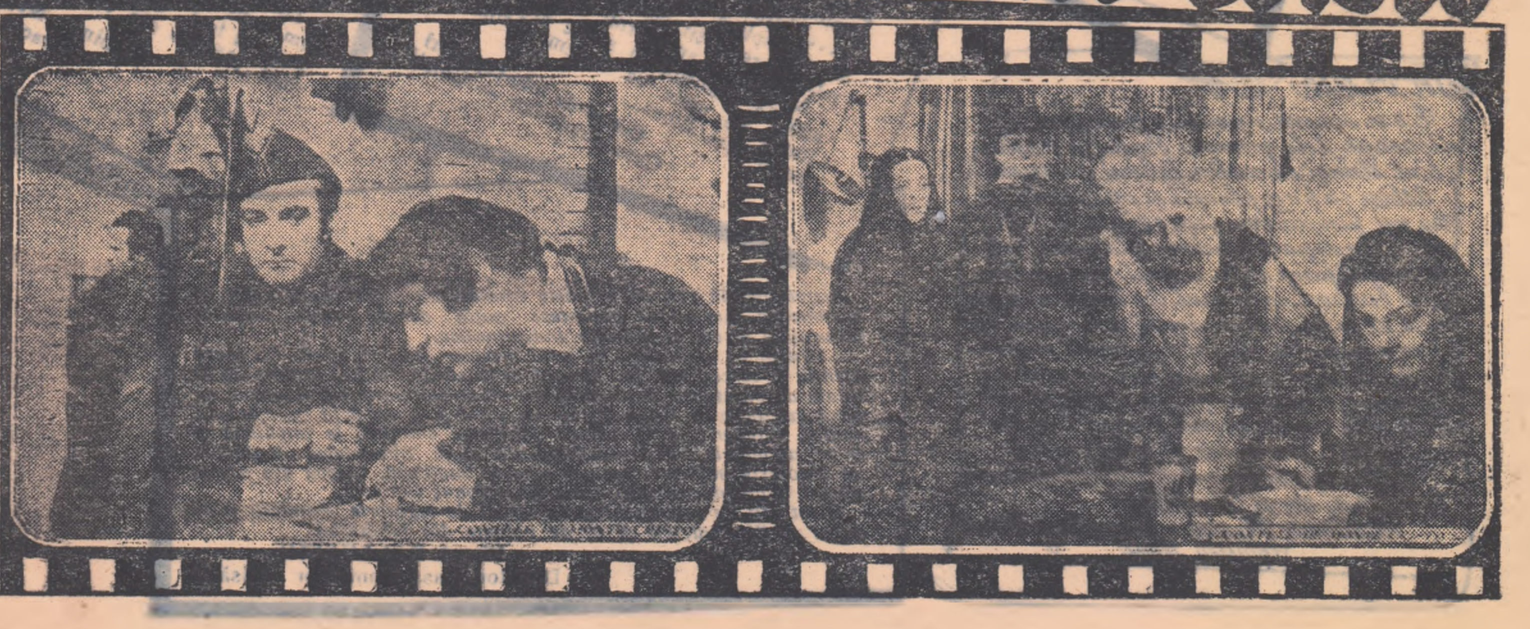
MOŞ VREME
p. conf. N. TOPOR

Contele de Monte Cristo

Producţie franco-italiană după romanul cu acelaş nume de Al. Dumas.

In timp ce Edmond Dantès petrece clipe minunate în tovărăşia logodnicei sale ce pun la cale împotriva lui cei doi inşi din prima fotografie? Desigur, nemernicii ticluiesc denunţul care urmează să-l arunce pe tînărul marinar într-o hrubă a închisorii Chateau d'If.

A sosit clipa răzbunării lui Edmond Dantès, cunoscut acum drept conte de Monte Cristo. Insă Dantès, se răzbună nu numai în numele său personal, ci şi în numele altor oameni năpăstuiţi de acela care l-au năpăstuit pe ei. Iată-l în a doua fotografie cu o clipă înainte de a o cunoaşte pe tînăra turcoaică vîndută cîndva ca sclavă de către ofiţerul Fernand Mondego.

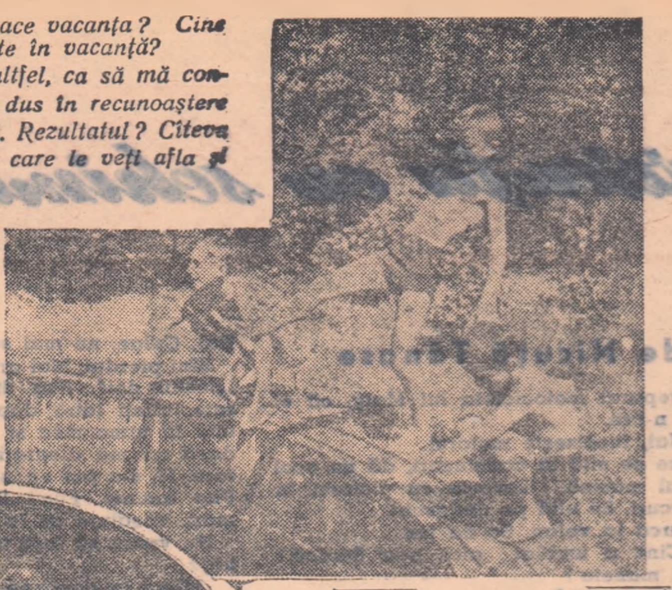
Căruia dintre voi nu-i place vacanța? Cine poate spune că se plictisește în vacanță?

Eu cred că nimeni. De altfel, ca să mă conving de acest lucru, m-am dus în recunoaștere într-un cartier din Capitală. Rezultatul? Cîteva instantanee de vacanță, pe care le veți afla și voi, acum...

Instantanee de vacanță

Pisicuța lui Ștefan se vede bine, mai are multe de învățat, în ce privește manierele frumoase...

.Ce ispititoare e apa rece și limpede din bazin. Dar bazinul acesta e într-un parc și...

După ce-au înhățat mingea de fotbal, Gelu și Costel joacă cu pasiune.

In curte

Printre zăbrelele gardului, am zărit un grup de copii jucîndu-se pe iarbă în curte.

Mai mare dintre toți e Ștefan Obreja. Cei mici se joacă cu un pisic și cu păpușile. El pare că le supraveghează jocul, dar, de fapt, citește cu pasiune o carte de Jules Verne. Doar mustrările lui Dănuț adresate pisicului îl fac să-și mai ridice ochii de pe carte.

Ce pisic prost crescut! In loc să mănînce în mod civilizat din farfurioara cu lapte pe care i-a oferit-o Dănuț el și-a băgat lăbuța înăuntru. Pentru o clipă Ștefan s-a oprit din citit. Acum ochii îi aleargă din nou pe filele cărții. A promis doar copiilor că în dimineața aceasta le va povesti conținutul cărții.

E vacanță?

— Nici eu nu mai știu, răspunde Ionescu Alexandru. Trebuie să stau să învăț cîteva ore pe zi.

— Dar de ce? îl întreb. Trebuie să dai admiterea?

— Da, dar și două corigențe. M-a înnebunit zoologia. E cea mai grea materie. Fizica, algebra — o glumă pe lîngă materia asta complicată.

Să rămîi trăznit, nu altceva. Alexandru are 4 și 5 la fizică, la matematică și la zoologie a rămas corigent. Ce să facă acuma? Invață. Și parcă, parcă a început să mai înțeleagă ceva din zoologie. In orice caz e sigur că Alexandru n-o va lua pe urmele savanților din domeniul științelor naturii, dar poate că va ajunge un Arhimede al zilelor noastre.

Dar, ca să devii un Arhimede al zilelor noastre, e musai să știi, Alexandre, dacă ornitorincul face parte din clasa mamiferelor sau din cea a coleopterelor...

Corbul și vulpea

Cunoașteți, cred, toți fabula marelui scriitor francez La Fontaine, despre corbul păcălit de vulpe. Intîmplarea pe care am să v-o povestesc este asemănătoare, de fapt, doar că personajele sînt schimbate și morala fabulei ar fi alta... Să vedeți.

E dimineață. Pe aleea largă a parcului, la umbra răcoroasă a unor castani bătrîni și stufoși, se adăpostesc doi băieți: Gelu și Costel. O paranteză: numele lor le-am aflat de la Petrică, un băiat cumpănit, pe care l-am putea numi comentatorul întîmplării; căci, ca și mine, a fost martor.

Așadar, Gelu și Costel ședeau cu un aer plictisit și de-abia schimbau cîte o vorbă. In jurul lor se tot învîrtea un pici îmbrăcat ...în costum de baie, un protejat al lor.

Deodată, Gelu tresare și face semn cu cotul prietenului său. De la un capăt al aleii se vede venind un băiețel de vreo 7 ani, cu o minge de fotbal sub braț.

— Mă, azi n-a mai venit cu unchiu-său, îi luăm mingea, s-a înțeles? — spune printre dinți Gelu.

— Lasă, mă, că face scandal, îi răspunde Costel.

— Nu-mi pasă, azi trebuie să jucăm fotbal, altfel mă plictisesc de moarte.

Intre timp puștiul se apropiase.

— Am o idee, izbucni iar Gelu. Ridică-te. Ne suim amîndoi pe piatra de pe marginea terenului și apoi facem balansare în mîini pe cracă. Pe urmă...

Aici Gelu se oprește o clipă, apoi șoptește ceva la urechea celui de care vă spuneam că era îmbrăcat în costum de baie. Ca la o comandă, cei doi încep să sară de pe piatră agățîndu-se rînd pe rînd de o cracă mai groasă a unui castan, și făcînd balansarea în mîini. Puștiul cu mingea se oprește în dreptul lor și, plin de admirație, privește la cei doi gimnaști. E atît de încîntat, încît nici nu observă că pe la spate se apropie tiptil de el băiatul îmbrăcat în costum de baie. Cu o mișcare bruscă, acesta îi dă peste mîini și mingea este, în mai puțin de o clipă, în posesia celor doi gimnaști.

Și, în timp ce puștiul urlă într-una cu disperare: „Dați-mi mingea"..., în fața lui se desfășoară cu rapiditate un pasionant meci de fotbal. Un semnal scurt al piciului în costum de baie vestește însă o mare primejdie.

La capătul aleii apăruse unchiul băiatului cu mingea, cu obișnuitu-i baston în mînă. Și unde mai pui că-l ridica amenințător deasupra capului. Intr-o clipă, cei trei prieteni au dispărut, iar posesorul mingii, fericit, cu lacrimile șiroindu-i pe obraz, își îmbrățișează comoara.

In momentul acela, Petrică, prietenul meu cel cumpănit, m-a ajutat, fără să vrea, să trag morala fabulei.

— Asta e, mi-a spus el rîzînd: Cînd vrei să iei mingea unui puști, vezi să n-aibă un unchi cu baston...

Muzeul satului

Cred că de cîtva timp, Muzeului Satului, [illegible] pe malul lacului Herăstrău, din București nu i se mai poate atribui calitatea de „unic" — măcar în ceea ce privește titlul. Pentru că, de puține zile, într-un sat din cuprinsul Moldovei, un grup de tineri entuziaști au creat un muzeu pe care l-au numit tot „Muzeul satului" Cine sînt ei? Ce i-a îndemnat la această faptă?

*

De la o vreme, bătrînii satului nu-și mai găseau liniștea din cauza țîncilor:

— Moșule, măcar cîteva vorbe despre cel care au întemeiat satul...

Sau:

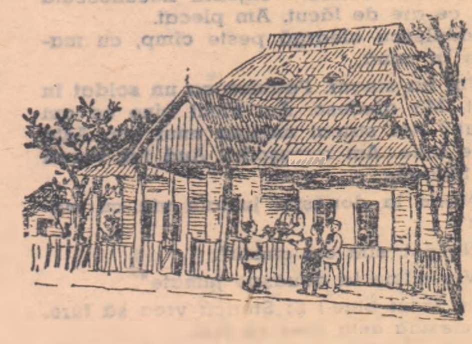
— Uite, ia de-aci niscai tutun, ți l-a trimis tata... Și, dacă nu ți-i cumva cu supărare, povestește-mi oleacă cum arăta pe vremea matale satul nostru...

...Și uite așa, nu-și mai aflau oamenii pace din cauza acestor neastîmpărați. Dar, vorba ceea: „Dacă pe lîngă o așchie treci fără s-o vîri în traistă, apăi pe lîngă o buturugă nu poți trece fără s-o arunci în car..." Așa și acum: țîncii ca țîncii, dar mai veneau și „împelițații" ăia mai mari — utemiștii

Ii strîngea la cămin, către seară, Nicolai Ciubotașu — învățătorul:

—Măi, în iast-seară. Că-i cer senin și mai ies bătrînii prin ogradă. Luați-i mai întîi cu o vorbă de duh sau cu o întrebare de sănătate — că de-astea le plac bătrînilor! — și numai apoi intrați în subiect!...

...Și uite așa, numai ce-i vedeai p-ăi mici — pionierii — și p-ăi mari — utemiștii — cum se împrăștiau cîte doi-trei pe la ogrăzile oamenilor.

— Sara bună, moș Ioane. Mai poți tîrî toiagul? Incă-încă?!...

Și moșul se îndrepta de șale:

— Da' cum? Că doar n-or fi ăi 80 de ani mai tari ca mine...

Și așa, din una în alta, se dădeau la vorbă.

Către miezul nopții, cînd iarba din ogradă, în care se tolăniseră toți la taifas, începea să-și trimită mai tare mirosul reavăn care te chema la somn, se sculau să plece care pe unde, pe la casa lui... Și numai ce-l auzeai pe Nicolae Holban, pionier, sau pe Vasile Micu, utemist, care ochiseră de cu ziuă cîte o vechitură:

— Bade Ioane (sau bade Vasile, sau Gruie...) ce mai ții, legată în streașină, pîrdalnica ceea de vechitură? Dă-mi-o mie, s-o duc la Cămin, că nouă ne-o fi de trebuință...

„Vechitura" era tăiușul vreunui plug de lemn sau vreun ciob de oală de pămînt, păstrat sus, la grindă, din moși-strămoși.

*

Așa au reușit pionierii și utemiștii din comuna Vulturești, raionul Negrești-Iași, să strîngă azi un tăiuș de plug vechi, mîine o ceramică străveche sau o carte apărută de multă vreme...

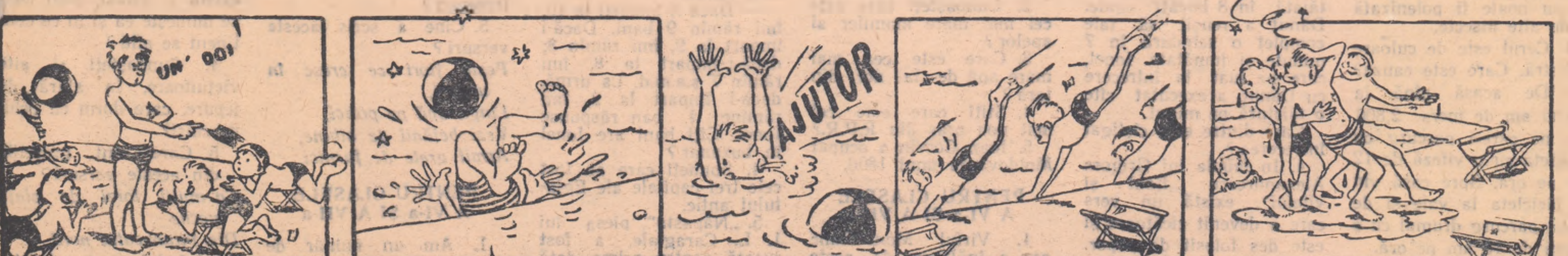
Și, nu-i nici o lună de atunci, într-o sală a Căminului Cultural din comună s-a inaugurat „Muzeul satului", cum foarte frumos e scris pe firma de la intrare.

Cuvinte în care să redau bucuria, fericirea organizatorilor lui, n-am găsit încă. Atîta pot spune, că la ședința festivă de inaugurare erau toți în păr: și învățătorul Ciubotașu, și pionierii Nicolai Holban, Elisabeta Micu, Ion Vieru, și țăranii muncitori care i-au ajutat — Ion Stan, Vasile Azinei... — și entuziaștii utemiști: Vasile Micu, Grigore Rotaru, Pavel Gavriluță...

Rîdeau toți, voioși — dar totodată pătrunși de o adevărată mîndrie — cînd careva dintre țăranii vizitatori din Vulturești sau din satele din jur le strîngea mîna și le ura un „La mai mare, voinicule. S-ajungi istoric... Că văd că te pricepi..."

Stefan ZAIDES

Instructorul de înot

Carevasăzică băieți, ați priceput tehnica. Unu, brațele înainte! Doi...

Aoleu!

Din care se vede că e mai ușor să dai lecții pe mal decît să înoți cu adevărat.

Mai e nevoie de vre-o explicație, copii?

Desene de BURSCHI

Mașinuța cu schimbător

(Continuare din nr. trecut).

de Nicuță Tănase

Mă uit la drugul de fier din mîna lui.

— Asta e maneta de la cutia de viteze. Fără asta, mașina e fier mort. Fier vechi.

De bucurie, îl sărut. Mă îmbrățișează și el.

— Agentul 13 și-a îndeplinit misiunea. Eu mă duc la comandantul general să comunic.. Să raportez statului major.

— Dacă te prindea?

— Ii dădeam o mie de pumni, un upercut, și-l aduna cu fărașul. Misiunea trebuia îndeplinită și agentul 13 și-a îndeplinit misiunea... Bă, da' ăsta nu știe să întrețină o mașină... Uite-aici, nici pic de vaselină. Tata nu umblă cu mașina în halul ăsta. Și șuruburile erau ruginite. N-au umblat la cutia de viteze de cine știe cînd... Dinule, tu mai rămîi aici și vezi ce se mai întîmplă. Eu alerg la Chiru. La comandant. In caz că totuși o să pornească mașina, alergi în fața debitului Costică Șchiopu, acolo e o fe... e agenta necunoscută... Acolo e postul nr. 2.

— Și ea ce-o să poată face?

— Nu fi curios. Agenta necunoscută știe ce are de făcut. Am plecat.

Rădulescu aleargă peste cîmp, cu maneta în mînă.

Sînt iar singur. Patrulez ca un soldat în post. Mă gîndesc. Am făcut bine ce am făcut? Am stricat mașina unui om. Asta nu e bine. Am remușcări. Aud iar vocea lui Sterică:

„Mîine la douășpe jumate viu cu mașina".

„Nu pot, sînt om cinstit".

„Viu mîine la douășpe jumate".

Am făcut bine! Și Sterică vrea să fure. Cu mașina asta vrea să fure.

Dinspre găzărie vine un om. A, e șoferul. Il cunosc. E șoferul lui Sterică. Ce să fac? Incep să fluier. Mai bine să cînt din muzicuță. Scot din servietă muzicuța și-i zic. Culae, șoferul, se uită la mine. Intră la Sterică. Cînt și mă uit printre gard în curte. Din casă iese Sterică. Nu mai cînt, ascult.

— Ai, bă, Culae, nu mai stăteai? E douășpe.

— Am avut puțină treabă, nea Sterică. I-am reparat motocicleta lui Maty, că el habar n-are.

— Hai, încălzește motorul.

Culae se uită la cauciucuri, dă un ocol în jurul mașinii. Lovește cu piciorul în cauciucuri. Se uită pe dedesubt.

Se urcă la volan. Se dă jos.

— Cine a umblat aici, nea Sterică? Unde-i maneta?

— Ce manetă?

Sterică se apropie de mașină. Se uită în cabină.

Il întreabă pe Culae:

— Ce manetă, mă?

— Maneta de la cutia de viteze.

— De unde știu eu?

Se uită unul la altul.

— Azidimineață era?

— Era.

Culae se uită peste tot. Unde să fie maneta? Sterică scoate din buzunarul de la vestă ceasul. Se uită la el. Injură puțin și pe urmă...

— Ce te uiți la mine, Culae? Fugi și la maneta de la cutia de viteze veche. Ce hoț, domnule! Te fură în amiaza mare... Hai, Culae, nu mai sta! Hai mai repede!

Sînt pierdut. Mai are o manetă. Fug spre „postul doi". Fug din fața mea găini, rațe, cîinii latră după mine. Oamenii se uită în urma mea și vorbesc, se întreabă dacă nu mă aleargă cineva. Fug și mai tare. Mi s-a pus splina. Nu-mi pasă de ea. Fug înainte. Fug! Fug! Ghetele-mi sînt mari. Rosătura de la stîngul mă doare.

Nu vreau să fure tata! Nu vreau să fie hoț!

„Mîine la douășpe jumate".

„Mîine la douășpe jumate".

„Ia maneta cialaltă".

Vocea lui Sterică mă urmărește în fuga mea. Capul îmi țiuie. Vinele tîmplelor mi se zbat puternic. Alerg .

Mai am puțin.

Am ajuns. Ofelia se uită la mine.

— Ce, ce e, dragă, ce-ai alergat așa?

— Vine. A găsit altă manetă! spun eu întretăiat și mă rezem de zid. Nu mai pot.

— Ce manetă?

— La mașină. De la cutia de viteze. Ea nu știe ce misiune a avut Rădulescu.

— Nu înțeleg, dragă... Mie să-mi spui dacă o să mai vină mașina.

— O să vină, o să vină.

— Imi pare bine.

Ii pare bine! Ce răutăcioasă e!

— Imi pare bine că pot să-ți fiu de folos... Că pot să te-ajut.

— Ce-o să faceți?

— Dragul meu, nu pot să divulg secretul. Dar te asigur, mașina n-o să treacă.

— Așa a spus și Rădulescu. Și mașina...

— Mă jignești! De mine n-o să treacă. Trebuie că ești foarte necăjit.

— Cum să nu fiu?

— Te înțeleg... Eh, e greu să lupți cu mentalitatea învechită a părinților... Ai citit Turgheniev: „Părinți și copii"?

— Nu. Numai Nosov și Jules Verne... și Robinson Crusoe.

(Va urma).

Fotbaliștii

Atențiune! Atențiune! Aici stația de radioficare a taberei Casei pionierilor din Constanța. Echipa de fotbal să coboare imediat în curte pentru a pleca pe stadion; ceilalți pionieri să se pregătească!

Fotbaliștii de-abia ajunseseră pe teren, cînd vocea crainicului se auzi din nou în megafoane:

— Cine dorește să urmărească desfășurarea meciului de fotbal dintre echipa taberei noastre și cea a taberei Casei de copii nr. 1 din Sibiu să se încoloneze imediat în curte.

Cîteva minute mai tîrziu, străzile Sibiului răsunau de cîntecele pionierilor care se îndreptau spre stadion.

Ora 16. Cele două echipe, în aplauzele sutelor de spectatori, își fac apariția pe teren. Căpitanul echipei oaspe, Dan Mihai, cîștigă tragerea la sorți și alege terenul. Așa că sibienii au lovitura de începere. Constănțenii intră însă în posesia balonului prin Coja și, chiar în primele secunde, inițiază un atac periculos la poarta gazdelor.

Galeria constănțenilor veniți să-și petreacă vacanța la Sibiu, părea să fie mai puternică.

— Hai, Mihai!

— Nu te lăsa Ilie!

Sibienii, entuziasmați de jocul centrului înaintaș, încep să scandeze și ei.

— Hai, Si-bi-ul! Hai Si-bi-ul!

Jocul se precipită, începe să fie mai rapid. In minutul 35 al primei reprize, Mihai reușește să deschidă scorul: 1—0 pentru Constanța. Jocul reîncepe. Se pare că, în cele cîteva minute care mai sînt pînă la sfîrșitul primei reprize, scorul va rămîne neschimbat. Dar iată că, numai după 4 minute, scorul se modifică prin extrema dreaptă care reușește printr-un șut puternic să aducă egalarea: 1—1, scor cu care se sfîrșește prima repriză.

La reluarea jocului, elanul și dîrzenia pun parcă din nou stăpînire pe jucătorii ambelor echipe. Fazele se succed cu repeziciune cînd la o poartă, cînd la cealaltă. Galeria freamătă. Cele două tabere formate își încurajează echipele favorite.

Scorul rămîne nemodificat pînă în ultimele minute ale jocului, cînd, la o învălmășeală în fața porții oaspeților, sibienii reușesc să înscrie golul victorios. Scor final: 2—1 pentru echipa taberei Casei de copii nr. 1 din Sibiu

Radu POPA

CINE ȘTIE MAI MULT ★ CINE ȘTIE MAI MULT

ETAPA A II-a

In numărul acesta îndeplinim dorința multor cititori care ne-au cerut să publicăm din nou problemele seriilor I-a, a II-a și a III-a din etapa a II-a a concursului „Cine știe mai mult?"

Cu această ocazie reamintim participanților următoarele:

— Poate participa la etapa a II-a a concursului orice pionier și școlar care dorește aceasta, indiferent dacă a participat sau nu la etapa I.

— Toți participanții își vor scrie pe plic numele, pronumele, clasa și adresa exactă.

— Inăuntrul plicului, pe foaia unde se dă răspuns la probleme, participantul va scrie citeț numărul seriei la care răspunde și specificația: „Etapa a II-a".

— Pe plicul trimis, sub adresa redacției, participanții trebuie să adauge: Pentru concursul „Cine știe mai mult?

De asemenea, pionierii participanți trebuie să trimită răspunsurile citeț, respectînd ordinea problemelor. Răspunsurile să fie cît mai clare și cît mai concrete.

Seria I-a

PENTRU CLASELE A IV-a ȘI A V-a.

1. Priviți adesea cerul acoperit de nori. Dar v-ați întrebat oare de ce norii nu cad? Ei sînt doar formați din picături mici de apă, mult mai grele ca aerul. Ne puteți răspunde la această întrebare?

2. Seara, în jurul unui foc de tabără, pionierii observă că fumul începe să se aștearnă pe jos printre copaci.

— Mîine o să fie urît, o să plouă, spune unul dintre ei.

Și așa a fost. Știți care este explicația?

3. Cum se numește planta care nu poate fi polenizată decît de o anumită insectă? Arătați care este planta, insecta care o polenizează și explicați de ce nu poate fi polenizată și de alte insecte.

4. Cerul este de culoare albastră. Care este cauza?

5. De acasă pînă la ștrand am de mers 2,800 km, pe care-i parcurg cu bicicleta cu o viteză de 12 km pe oră. Spre casă vin cu bicicleta la vale și de aceea parcurg drumul cu o viteză de 18 km pe oră.

Cu ce viteză medie fac eu drumul de acasă pînă la ștrand?

PENTRU CLASELE A VI-a ȘI A VII-a.

1. Ghețarii se întîlnesc deobicei pe vîrfurile munților, dar uneori îi găsim și în interiorul pămîntului. Cunoașteți numele ghețarului din țara noastră care stă ascuns în pîntecele unui masiv muntos?

2. Se știe că florile și diferite plante nu numai că împodobesc camera, dar și purifică aerul din ea, absorbind bioxidul de carbon și dînd oxigen. De ce totuși nu se recomandă să se țină flori în cameră în timpul nopții, spunîndu-se că aerul devine „greu"?

3. Pionierii dintr-un cerc de tîmplărie lucrează niște lăzi. Pentru aceasta, fiecare scîndură trebuie tăiată în 8 bucăți egale. Dănuț a reușit să taie complet o scîndură în 7 minute și jumătate. Ionel, care s-a luat la întrecere cu Dănuț, a executat cîte o tăietură pe minut.

Care dintre ei a cîștigat întrecerea?

4. In fabula lui Grigore Alexandrescu „Boul și vițelul", există un vers care a devenit zicătoare și este des folosit de popor. Știți care este acest vers?

5. Crivățul este un vînt care suflă numai iarna.

Seria a II-a

PENTRU CLASELE A IV-a ȘI A V-a.

1. Cît face o jumătate împărțită la o jumătate? Demonstrați rezultatul.

2. Cunoașteți care este cel mai mare mamifer al apelor?

3. Care este cea mai mare apă de la noi din țară?

4. Știți care este cel mai nou oraș din R.P.R.?

5. Ioan Corvin a ocupat Moldova în anul 1806.

PENTRU CLASELE A VI-a ȘI A VII-a

1. Vîrful Mont-Blanc are o înălțime de peste 6.000 m. El e cel mai înalt munte din masivul Anzilor.

2. Despre ce regiune din R.P.R. se vorbește în „Țara de piatră" a lui Alexandru Sahia?

3. Cîți bani ai în buzunar, Ionele?

— Dacă îi împarți la 10, îmi rămîn 9 bani. Dacă-i împart la 9, îmi rămîn 8; dacă-i împart la 8, îmi rămîn 7 ș.a.m.d. La urmă, dacă-i împart la 2, îmi rămîne 1 ban răspunse Ionel. Cîți bani are Ionel în buzunar?

4. Spuneți care au fost cele trei capitale ale Egiptului antic.

5. „Năpasta", piesa lui I. L. Caragiale, a fost jucată pentru prima dată în anul 1860, pe scena Teatrului Național din Galați.

Seria a III-a

PENTRU CLASELE A IV-a ȘI A V-a.

1. Mai mulți pionieri dintr-o tabără au plecat într-o zi să strîngă plante medicinale. Copiii au reușit să găsească mătrăgună, mușețel, păpădie și anason.

Ne puteți spune din ce familie de dicotiledonate fac parte aceste plante medicinale?

2. Cum putem așeza 32 de oameni în 8 rînduri de cîte 5 oameni fiecare?

3. Uneori rîndunica zboară razant cu pămîntul. Cînd se întîmplă acest lucru și de ce?

4. Se întîmplă cîteodată ca sarea din solniță sau din pachet să se umezească.

Cum explicați acest fenomen?

5. Cine a scris aceste versuri?

Peste flori ce cresc în umbră,
Lîngă apă pe potici,
Vezi bejănii de albine,
Armii grele de furnici.

PENTRU CLASELE A VI-a ȘI A VII-a

1. Am un număr de puieți pe care vreau să-i plantez la distanțe egale pe un teren pătrat. Dacă i-aș așeza la o distanță mai mare, mi-ar lipsi 6. Dacă i-aș așeza la o distanță mai mică, mi-ar prisosi 25 puieți. Cîți puieți am?

2. Cîțiva pionieri din Constanța, constructori de navomodele, au organizat o călătorie pe hartă, cu un vas al lor, cu care au străbătut mările care poartă numele unor culori. Inainte de plecare, copiii au studiat bine traseul și au reușit să găsească cel mai scurt drum pe apă. Ne puteți spune ce mări, ce oceane, canale, strîmtori, au străbătut ei?

3. In cursul secolului trecut, negrii veniți din Statele Unite au înființat o republică a lor, care există și astăzi. Știți cum se numește ea și în ce continent se află?

4. Cunoașteți și alte viețuitoare, în afară de iepure, care dorm cu ochii deschiși?

5. Care sînt greșelile din aceste versuri?

Ca mulți lorzi de viață veche
Din întunecatul nord,
Lordul John e-ntr-o ureche,
Fluieră pe cîmp și cîntă
Și cel dintîi la trîntă.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii, tel. 7 61 00. 7 60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114. Tiparul Intr. Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25.